

това трѣбва войводата да е природно надаренъ да бжде тѣй търпеливъ за всичко, дорде не се увѣри, че търпението му ще докара зло. И тѣй, като види, че има такива дружина измежду момцитѣ му, които не може да ги поправи съсъ нищо, тогава не му остава друго срѣдство, освенъ да се посвѣтватъ съсъ байрактара си и съсъ по-вѣрнитѣ отъ дружината, и ги лиши отъ живота имъ, и поръча на писаря си да запише защо сж осждени на смъртъ.

28. Отъ осжденитѣ колкото е останало оржие или пари, трѣбва да се даде на роднинитѣ имъ. Ако ли не е възможно, тогава се раздѣля измежду момцитѣ, както се дѣли всичко обично.

29. Когато вървятъ презъ нѣкоя гора денемъ или ноше, като е несѣчена, всѣкой пжтъ трѣбва да се опредѣлятъ, споредъ множеството, по два или по три момка, за да разглеждатъ споредъ мѣстото — предъ четата да нѣма нѣкоя пусия да удари на четата по срѣдата и я разбие. Тѣй сжщо и отподире оставатъ по нѣколко, за да пазятъ да ги не пристигне нѣкоя потеря отподире, и ги издебне, и ги удари въ гърба ненадѣйно.

30. Ако е пжтътъ съвсемъ съмнителенъ, тогава се отбиватъ отъ пжтя и вървятъ презъ гората дебнешкомъ, дорде излѣзатъ отъ съмнителното мѣсто.

31. Ако се случи да минава четата нѣкое поле и има гористи мѣста полето, то се знае, че ще денуватъ въ гората, само не трѣбва да се отдалечаватъ отъ края, защото мѣстото е равно и се не види отвжтре изъ гората полето, затова трѣбва да се запираатъ при края и да гледатъ полето — презъ деня кой минава, и да не дойде неприятельтъ и заварди края, и като излѣзатъ, да ги удари ненадѣйно. Затова трѣбва да се запратъ накрая и да гледатъ презъ деня полето — кой кжде отива, и да сж сигурии, като трѣгватъ.